

NA GRIČU JE STAL MOJ GRAD

Nekoč je v Limbušu stal grad. Tega gradu že dolgo ni več. O njem ne vemo prav veliko. Vemo pa, da je grad in cerkev povezoval predor, to je pisano. Ta predor že dolgo buri duhove Limbušanov. Zakaj je bil zgrajen in kaj se je v njem dogajalo? Jaz mislim, da je bilo tako ...

V času, ko so grad začeli oblegati, so se odločili, da zgradijo predor. Najeli so rudarje ter tlačane in kopanje rova do cerkve se je lahko začelo. Rov je bil hitro zgrajen in vsi so upali, da vanj zaradi obleganj ne bodo rabili iti. Nekega sončnega pomladanskega dne pa je grof poslal enega iz svoje služinčadi v rov, da bi preveril, če je še varen. V rov je šel mlad fantič po imenu Franc. Odpravil se je z baklo, s katero si je osvetljeval pot, kajti v rovu je bila trda tema. Naenkrat se je iz rova zaslišal močan pok, nato pa še krik, ki je bil - po glasu sodeč - verjetno Francov. Franca do večera ni bilo nazaj, zato so v rov poslali še enega mladega fanta, saj so mislili, da je Francu na nogo verjetno padla kašna skala. Vendar Franca ni našel. Sklenili so, da bodo rov bolje pregledali naslednji dan, saj je bila ura že pozna. Odpravili so se spat.

Ko pa je ura odbila polnoč, pa so se v gradu začele dogajati čudne reči. Stvari so se same premikale. Nato je začelo šumeti. Ta šum se je razvil v korake, ki so začeli postajati vedno bolj pridušeni. Naenkrat so se začela odpirati vrata - in to sama, brez kakršne koli pomoči. Po grajskih hodnikih je zarohnel glas, ki je prebudil prebivalce gradu. To so bili duhovi. Pravili so: "Vsak, ki se bo kadarkoli približal rovu, bo pogubljen, kajti podzemlje je naše!" Od tega dne se rovu nihče ni približal in ostal je zapuščen.

Sedaj veste, zakaj se o tem rovu ni ohranilo veliko zapisov in zakaj je na nek način izbrisan iz obličja Zemlje.

Urban Hajnc, 7. a